

Забезпечення координації між різними рівнями такими як, виконавчої, муніципальної. Її метою повинна слугувати розробка комплексного підходу до діяльності споріднених підприємств. Галузі повинні бути розділені за методами вирішення інноваційних проблем. Також, підтримка у вигляді зменшення податкової ставки та перегляд амортизаційних відрахувань повинен зіграти вирішальну роль у бажанні підприємців проводити інноваційні розробки.

Можна зробити такі висновки: впровадження рішень даних питань послужить стимулом для науково-технічного розвитку національної економіки. Використання зарубіжного досвіду інновацій буде мати сильний вплив на початкових етапах розгортання інноваційної діяльності на вітчизняних підприємствах. Та найсильніший вплив мають важелі з боку державного управління та стимулювання діяльності підприємств у даній сфері

Список використаних джерел:

1. Архипова В.Ф., Голумідова А.В., Економічна ефективність інвестицій у будівельну сферу: Навчальний посібник: ВлГУ, 2010. – 73 с.
2. Ковальчук С. Сучасний стан інноваційного розвитку промислових підприємств України / С. Ковальчук // Економіст. – 2012. – № 10. – С. 27–32.
3. Щипцов А.А. Особливості та необхідність впровадження інновацій на промислових підприємствах // Вектор науки. Серія: економіка і управління. – 2013. – № 1. – С. 141-143.

Прощук Ю.Д., Гудим А.О.

студенти,

Науковий керівник: Свідерська А.В.

кандидат економічних наук, старший викладач,

Хмельницький національний університет

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

За сучасних умов нестабільної економічної ситуації та посилення механізмів децентралізації місцевої влади актуальною проблемою є формування ефективної інвестиційної політики на вітчизняних підприємствах, яка б всебічно враховувала їх рівень економічного розвитку та інвестиційний потенціал.

Серед розмаїття тлумачень дефініції «інвестиційна привабливість» та з урахуванням мети дослідження, найкраще розкриває сутність цього поняття таке визначення: «інвестиційна привабливість підприємства – це

сукупність факторів, аналіз яких вказує на можливість вкладання коштів в той чи інший об'єкт та отримання певного ефекту» [1, с. 173].

Дане визначення може застосовуватись як для підприємства, так і для регіону та держави в цілому. Якщо ж говорити саме про підприємство, то варто зазначити, що інвестиційна привабливість – це інтегральна характеристика підприємств з позиції перспектив розвитку, обсягу та можливостей збуту продукції, ефективності використання активів та їх ліквідності, стану платоспроможності і фінансової стійкості [2].

У вузькому розумінні інвестиційну привабливість підприємства можна охарактеризувати як доцільність вкладення в підприємство вільних грошових коштів інвестором з України або закордону.

Беззаперечним є той факт, що на інвестиційну привабливість підприємства впливає такий чинник як інвестиційна привабливість регіону, де територіально та юридично знаходиться підприємство. Розподіл інвестицій (інвестиційна привабливість регіону – ІПР) у регіональному розрізі залежить від багатьох факторів, які вважаємо за доцільне об'єднати у п'ять груп (рис. 1).

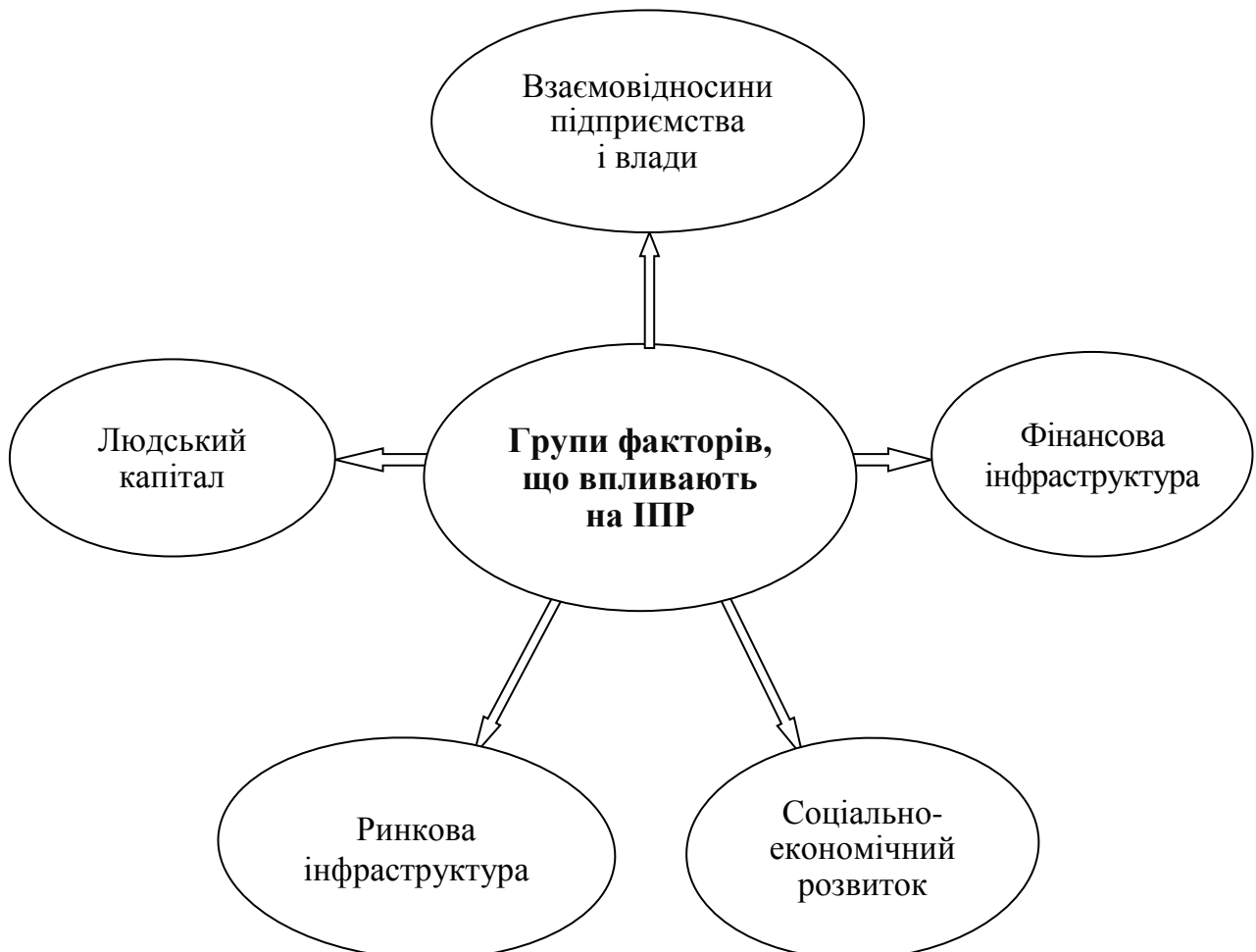

Рис. 1. Групи факторів, що впливають на інвестиційну привабливість регіону

Джерело: складено авторами

Серед зазначених вище груп факторів є така, якою науковці досить часто нехтують та не приділяють їй належної уваги. Фактор взаємовідносини підприємства і влади свідчить про ступінь готовності регіональної влади співпрацювати з інвесторами і виявляється у стійкій зворотній залежності між розмірами адміністративного апарату та обсягами інвестицій. Рівень інвестиційного співробітництва України залишається низьким. За показником інвестицій на душу населення Україна у десятки разів відстає від країн Східної Європи [3].

Однією з головних причин низького рівня прямого іноземного інвестування поки що залишається несприятливий порівняно з іншими країнами інвестиційний клімат. Робота щодо підвищення інвестиційної привабливості економіки окремих регіонів та країни загалом ведеться постійно, але інформації щодо окремих регіонів недостатньо. Ще менше інформаційних матеріалів, які характеризують ситуацію за певними критеріями та на їх основі дають змогу розробити більш ефективні шляхи поліпшення ситуації.

Важливість інвестиційної діяльності та періодичних вхідних інвестиційних потоків повинна усвідомлюватись кожним підприємством. Необхідно постійно розглядати можливості та за потреби вико-
товувати цей ресурс розвитку бізнесу. У своїй інвестиційній діяльності сучасні підприємства однозначно повинні спиратися на продуману та обґрунтовану інвестиційну політику.

На нашу думку, прийняття інвестиційного рішення неможливо без врахування наступних факторів: вид інвестиції, вартість інвестиційного проекту, множинність доступних проектів, обмеженість фінансових ресурсів, доступних для інвестування, ризик, пов'язаний з прийняттям того чи іншого рішення.

Інвестиційна діяльність в тій чи іншій мірі властива будь-якому підприємству. Вона являє собою один з найбільш важливих аспектів функціонування будь-якої комерційної організації. Причинами, що зумовлюють необхідність інвестицій, є відновлення наявної матеріально-технічної бази, нарощування обсягів виробництва, освоєння нових видів діяльності.

У процесі аналізу інвестиційних можливостей, вважаємо, що необхідно врахувати такі особливості інвестиційної діяльності:

- обмеженість фінансових ресурсів;
- можливість вибору альтернативних проектів;
- значний вплив фактору ризику.

Здійснюючи оцінку інвестиційної привабливості підприємства, об'єктом аналізу виступають, насамперед, реальні інвестиції, що дає можливість зробити прогнози щодо майбутньої діяльності підприємства. У процесі аналізу підприємства як об'єкта інвестування потенційних

акціонерів (інвесторів) поряд з прибутковістю та рентабельністю цікавлять і такі показники, як обсяги та ефективність капітальних вкладень, здійснюваних на підприємстві. Аналіз динаміки реальних інвестицій з урахуванням темпів інфляції дає змогу зробити висновки щодо інвестиційної активності підприємства. Аналіз структури інвестицій уможливорює оцінювання перспективності напрямів їх вкладення.

З метою пошуку шляхів підвищення інвестиційної привабливості вітчизняних підприємства варто проаналізувати існуючі резерви цього підвищення шляхом врахування внутрішніх факторів, що впливають на інвестиційну привабливість підприємства.

До таких факторів, на які підприємство має безпосередній вплив, належать, зокрема: виробнича програма, маркетингова діяльність, управлінський облік та контролінг, корпоративне управління, кадровий потенціал, юридична діяльність, виробничі технології, стратегія розвитку, конкурентоспроможність, унікальність об'єкту, тривалість інвестиційної програми, рейтинг підприємства в галузі, платіжна дисципліна, стан майна та фінансових ресурсів, витрати, структура капіталу [2].

Отже, рівень інвестиційної привабливості є одним з найважливіших показників загальноекономічної ситуації і перспектив розвитку бізнесу будь-якої величини та економіки в цілому. Активізація інвестиційного процесу на рівні регіону та окремого підприємства може істотно підвищити загальну конкурентоспроможність бізнесу, певною мірою стабілізувати дисбаланс попиту і пропозиції на внутрішньому ринку та ринку праці, сприяти загальній позитивній динаміці рівня життя населення. Інвестиційний процес є, безумовно, одним із варіантів реанімації в умовах нестабільної економічної ситуації.

З метою активізації інвестиційної діяльності та зростання інвестиційної привабливості як підприємств, так і галузі в цілому, перш за все, необхідно забезпечити на державному рівні формування сприятливого, економічно еквівалентного ринкового середовища, яке б сприяло зростанню інвестицій, а у суб'єктів господарювання з'являлися та розширювалися інвестиційні можливості для оновлення основного капіталу і його нарощування за рахунок власних, залучених засобів, включаючи й іноземний капітал. Це значною мірою може бути досягнуто шляхом впровадження нового, адекватного ринковій системі економічного механізму господарювання, що враховує специфіку певних галузей та сфер бізнесу.

Серед можливих шляхів підвищення інвестиційної привабливості підприємства, які є універсальними та не залежать від форми власності, виду діяльності та величини підприємства, можемо рекомендувати наступні: вдосконалення системи управління ризиками на підприємстві, розробка нової продукції високого попиту, удосконалення системи

управління бізнес-процесами, вихід на ринки інших країн та максимальна реалізація експортного потенціалу, оптимізація виробничого процесу, активна участь у тендерах та диверсифікація продукції у межах ринку, стратегічне партнерство. Це все дозволить підвищити рівень прибутковості та ефективності діяльності підприємства, створити передумови для прискорення та активізації інноваційного розвитку за рахунок залучення інвестицій.

Список використаних джерел:

1. Бачинський М. Г. Чинники впливу на інвестиційну привабливість підприємств [Електронний ресурс] / М. Г. Бачинський, Л. Д. Збаржевецька. – Режим доступу: [http://dspace.kntu.kr.ua/jspui/bitstream/123456789/4287/1Bachyns %CA %B9kyu-Zbarzhevets %CA %B9ka.pdf](http://dspace.kntu.kr.ua/jspui/bitstream/123456789/4287/1Bachyns%20%26%20Zbarzhevets%20%26%20ka.pdf).
2. Короткова О. В. Інвестиційна привабливість підприємства та методики її оцінювання [Електронний ресурс] / О. В. Короткова. – Режим доступу <http://www.m.nauka.com.ua/?op=1&j=efektyvna-ekonomika&s=ua&z=2132>.
3. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

Фіяло І.А.

студентка,

Університет державної фіскальної служби України

ПОДАТКОВА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВА ЯК СКЛАДОВА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі розвитку нашого суспільства за умов побудови ринкової економіки і сучасних процесів інтеграції та глобалізації на світовому рівні, роль податків у забезпеченні національної економічної безпеки значно зростає, а з ними відповідно податкова безпека підприємства. Така тенденція пов'язана з тим що податки відіграють базову роль функціонування та існування держави.

Проблеми економічної безпеки останнім часом все частіше опиняються в центрі громадської уваги, стають предметом обговорення як представників різних областей наукового знання, так і владних структур. Загально-визнаним є те, що економічна безпека є комплексною категорією, що визначає важко структуроване, багаторівневе явище громадського життя, яке по різному трактується для макро- та макрорівнів. Так, на рівні окремих суб'єктів господарювання економічна безпека розглядається як кількісна та